ΕΣΤΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—Ἔτος ΙΖ'.Ἀριθμὸς— 6877 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΔ. ΚΥΡΟΥ | Ἑσπέρα Παρασκευῆς 29 Μαρτίου 1913

Δ13ΟΕ-19130329-01

ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡ. ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

Ο ΓΛΑΔΣΤΩΝ ΚΑΙ Η ΟΜΟΦΩΝΙΑ

Δι' ἐντόνου φράσεως καὶ λεπτῆς, μόλις ἐκδηλουμένης, εἰρωνείας ἐπικρίνει ὁ «Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος» τοῦ Λονδίνου τὴν προσφάτως τροποποιηθεῖσαν στάσιν τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως, ἀναλαβούσης νὰ ἐνισχύσῃ καὶ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῶν μέτρων ἐκείνων τῶν μεσευρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ὅσα τείνουν νὰ ἐξουδετερώσουν τὰς κατόπιν τοσούτων θυσιῶν κτηθείσας νίκας τῶν Βαλκανικῶν συμμάχων.

«Μετὰ τὴν ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς Τουρκίας ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, καὶ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ πτῶσιν τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Ἀδριανουπόλεως, αἱ Δυνάμεις ἤρχισαν διεκδικοῦσαι τὸ δικαίωμα ὅπως ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης τῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας οἱ Σύμμαχοι κατέκτησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἀφοῦ ἀπεφάσισαν τὴν ἵδρυσιν αὐτονόμου Ἀλβανίας, τῆς ὁποίας τὰ σύνορα, ἐν μέρει τοὐλάχιστον, ἔσπευσαν νὰ χαράξωσι χωρὶς νὰ συμβουλευθῶσιν ἐπὶ τούτου καὶ τοὺς Συμμάχους· ἀφοῦ ἀπεφάσισαν περὶ τῶν πρὸς τὴν Ἀλβανίαν Σερβικῶν καὶ Μαυροβουνιωτικῶν συνόρων καὶ ἀπέκλεισαν ἐκ τῶν τελευταίων τούτων τὴν Σκόδραν, αἱ Δυνάμεις, οἱονεὶ ἐπιδοκιμάζουσαι προηγούμενον μονομερὲς διάβημα τῆς Αὐστρίας πρὸς τὸ Μαυροβούνιον, ἀπέστειλαν πρὸς [illegible] διακοίνωσιν, διὰ τῆς [illegible] παρὰ τοῦ μικροῦ [illegible] χειρήσεις, πρὸς [illegible] εἰς ναυτικὴν [illegible] ἀκατανόητο[illegible] ταύτας—παρ[illegible] ὄργανον τῆς [illegible] σίας γνώμης— [illegible] χει εἴποτε τὸ σέβ[illegible] δράσεις τῶν Δυνάμ[illegible] μένη ἐκ τῶν γεγονότων, [illegible] πῆρξε μέχρι τοῦδε μονομερής. Ἐὰν αἱ Δυνάμεις ἀπεφάσισαν περὶ τῆς τύχης τῆς Σκόδρας, κρίνασαι ὅτι αὕτη δὲν δύναται νὰ ἀνήκῃ οὔτε εἰς τὴν Τουρκίαν οὔτε εἰς τὸ Μαυροβούνιον, τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον ἐπέβαλλε νὰ ἀνακοινώσωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ταύτην εἰς ἀμφοτέρας τὰς Κυβερνήσεις, τήν τε Τουρκικὴν καὶ τὴν Μαυροβουνιωτικήν, καὶ νὰ ἀξιώσωσ' παρ' ἀμφοτέρων νὰ διαβιβάσωσιν ὁδηγίας πρὸς τοὺς ἐπὶ τόπου στρατιωτικοὺς ἀρχηγούς των νὰ παύσωσι τὰς ἐχθροπραξίας. Τοὐναντίον ἡ τηρηθεῖσα στάσις καὶ ἡ διακοινωθεῖσα μονομερῶς πρὸς τὸ Μαυροβούνιον ἐπιτακτικὴ ἀξίωσις, ὅπως λύσῃ τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου, προκαλεῖ ἔκπληξιν εἰς τὸν μὴ ἐπαρκῶς διαφωτισμένον παρατηρητήν. Παρουσιάζει τὰ φαινόμενα χρησιμοποιήσεως τῶν δυνάμεων τῆς Μεγ. Βρεττανίας πρὸς ὑποστήριξιν πολιτικῆς, ἡ ὁποία διὰ τῆς προγενεστέρας Αὐστριακῆς διακοινώσεως ἐφάνη εἰδικῶς ὡς Αὐστροουγγρικὴ πολιτική.

ΑΙ ΘΕΩΡΙΑΙ ΤΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

α' Ἡ θεωρία τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν Βρεττανικὴν πολιτικὴν ἔσχε τὴν κλασικήν της διατύπωσιν ἐν τῇ τρίτῃ Μεθλοθιανῇ ἀγορεύσει τοῦ Γλάδστωνος κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1879. Αἱ περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἀρχαὶ τοῦ Γλάδστωνος συνίσταντο εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἀγαθῶν τῆς εἰρήνης εἰς τὰ διάφορα ἐν τῷ κόσμῳ ἔθνη, εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς συμφωνίας, εἰς τὴν ἀποφυγὴν ἀσκόπων περιπλοκῶν, εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ἴσων δικαιωμάτων διὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ, τελευταῖον, ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας δέον —κατὰ τὸν Γλάδστωνα — νὰ ἐμπνέεται ὑπὸ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν.»

«Δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὴν πρώτην ἐκ τῶν ἀρχῶν τούτων—παρατηρεῖ ὁ Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος»—ἄνευ ἐπιφυλάξεων. Ἡ εἰρήνη εἶναι καλὸν πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸ δίκαιον προηγεῖται αὐτῆς, καὶ τὸ δίκαιον δὲν δύναται νὰ τὸ ἔχῃ τις πάντοτε ἐξασφαλισμένον, ὑπὲρ ἡ εἰρήνη ἀποτελεῖ τὸν κυριώτερον τῶν ἐθνικῶν σκοπῶν....

α' Ἀλλὰ τὸ κύριον σημεῖον τῶν Γλαδστωνείων δογμάτων, τὸ ὁποῖον χρήζει ἐρεύνης κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν, εἶνε τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν συμφωνίαν τῆς Εὐρώπης. «Κατὰ τὴν γνώμην μου, εἶπεν ὁ κ. Γλάδστων, ἡ ὑγιὴς ἀρχὴ εἶνε ἡ ἀνένδοτος προσπάθεια πρὸς διατήρησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας. Διατί; Διότι διὰ τῆς ὁμοφωνίας ταύτης ἐξουδετεροῦμεν καὶ δεσμεύομεν καὶ χαλιναγωγοῦμεν τὰς ἐγωϊστικὰς μιᾶς ἑκάστης Δυνάμεως βλέψεις. Κοινὴ ἐνέργεια σημαίνει κοινοὺς σκοπούς, καὶ οἱ μόνοι σκοποί, διὰ τοὺς ὁποίους δύνασαι νὰ συνενώσῃς τὰς Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, εἶνε σκοποὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ κοινὸν καλὸν ὅλων ὁμοῦ καὶ μιᾶς ἑκάστης ἐξ αὐτῶν...»

«Καλὰ καὶ ἅγια τὰ αἰσθήματα ταῦτα. Ἀλλ' ἡ πεῖρα τριακονταετιῶν ἤδη ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἐξεστομίσθησαν, ἀπέδειξεν ὅτι ἐνότε ἡ μία ἢ ἄλλη Δύναμις ἔχει ἰδιαιτέρους τινὰς σκοπούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἰδία μὲν προσδίδει μεγάλην σπουδαιότητα, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι δὲν συγκινοῦσι τὰς ἄλλας, ἢ δυνατὸν μάλιστα νὰ εἶνε εἰς αὐτὰς καὶ δυσάρεστοι. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δημιουργεῖται μία σύγκρουσις σκοπῶν... Τότε κοινὴ δρᾶσις διὰ κοινοὺς σκοποὺς καθίσταται ἀδύνατος, ἂν μὴ Δυνάμεις τινὲς ἐγκαταλείψουν τοὺς σκοποὺς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους αἱ ἴδιαι θεωροῦν δικαίους, χάριν τῆς κοινῆς ἐνεργείας.

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΒΙΟΥ

«Τὸ ἀσθενὲς σημεῖον τῶν Γλαδστωνείων θεωριῶν εἶνε ὅτι ἦσαν πολὺ ἀφηρημέναι καὶ διότι ὁ εἰπὼν ἐ[illegible] νεν ὅτι αἱ Κυβερ[illegible] νὰ θέ[illegible]

Δὲ[illegible] ἐκείς τῆς ἐλπίδος, τῆς ἀν[illegible] πίστεως τοῦ δούλου Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς μίαν πολιτικὴν ἀνάστασιν, ὅσον ὁ νικητήριος ψαλμός, τὸν ὁποῖον, εὑρισκομένη ἡ Ἐκκλησία εἰς τὰ προπύλαια τῆς μεγάλης ἑορτῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἔψαλε πρὸς δόξαν τῆς Πλατυτέρας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ ναί μέν ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, τὸ τελειότερον αὐτὸ ἔργον τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας λογοτεχνίας ὁλοκλήρου τῆς Βυζαντινῆς περιόδου, ἀναφέρεται εἰς ὡρισμένον ἱστορικὸν γεγονός, καὶ ὁ ψαλμὸς τῆς Θεοτόκου, ὁ ἐξυμνῶν αὐτὴν ὡς Ὑπέρμαχον Στρατηγὸν, ἀποτελεῖ κατὰ συνέπειαν, ὡς ἀναπόσπαστον αὐτοῦ μέρος, ὡρισμένης ἐποχῆς ἀνάμνησιν, οὐχ ἧττον ὅμως, ἐπειδὴ εἶνε ὁ μόνος πολεμικὸς ἐκκλησιαστικὸς ὕμνος ὁ ὁποῖος περιβάλλει τὴν Παναγίαν μὲ τὴν πανοπλίαν καὶ τὸ δόρυ τῆς Προμάχου τοῦ Βυζαντίου, διὰ τοῦτο ἔλαβεν ἔννοιαν ἐντελῶς συνολικήν.

Οὕτως ἡ Παρθένος εἶνε τρόπον τινὰ ἡ Ἀθηνᾶ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Δὲν παρέμεινεν, ὅπως εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν ἄλλην Δύσιν, ἡ δειλὴ κόρη τῆς Ναζαρὲτ, ποῦ κάθεται πρὸ τῆς ἠλακάτης τὴν στιγμὴν ποῦ ἀκούει τὸ Χαῖρε Κεχαριτωμένη. Ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀνυμνῇ τὴν θαυματουργὸν αὐτῆς ἐπέμβασιν, ἡ ὁποία κατασυντρίβει τοὺς πολεμίους καὶ σώζει τὴν Πόλιν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς, φαίνεται ὡς νὰ ρίπτῃ μὲ ὑπερηφάνειαν ἐθνικὴν μίαν ἀπειλὴν κατὰ προσώπων τῶν τυράννων του, ποὺ εἰς τὸ μέλλον θὰ δοκιμάσουν καὶ αὐτοὶ τὴν ὀργὴν τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ.

Καὶ ἡ σύμπτωσις—ἂν εἶνε σύμπτωσις ἁπλῆ—τῆς ἀναπετάσεως τῆς σημαίας τῆς Ἀνεξαρτησίας τοῦ Γένους, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἔρχεται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πίστιν τῶν ἀδελφῶν μας εἰς τὸ ἀναμενόμενον κατὰ τῶν βαρβάρων κτύπημα ὑπὸ τῆς χειροῦς τῆς Παναγίας, ποὺ καὶ ἄλλοτε ἐφάνη ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων Βυζαντινῶν πόλεων ἀπηλπισμένων νὰ λαμβάνῃ μέρος ἐνεργὸν εἰς τὴν διὰ βελῶν καὶ ἀκοντίων καὶ πετρῶν ὑπεράσπισιν.

-ο-

Ἐπὶ πέντε αἰῶνας καθισμένη εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης της, μὲ τὸ θεῖον βρέφος ἐπὶ τῶν γονάτων, ὁπόθεν ἀνεβάζει αὐτὸ βασιλικὴν εὐλογίαν· μὲ τοὺς δύο Ἀρχαγγέλους ἑκατέρωθεν κρατοῦντας τὸ ἄνθος ποὺ συμβολίζει τὴν ἀγνότητα, ἡ Ἀνύμφευτος Νύμφη, μὲ τὸ μητρικὸν μειδίαμα ποὺ ὁ ἁγιογράφος ἀφῆκεν εἰς τὰ χεῖλη της, ἤκουε τὰ Νικητήρια αὐτά, ἐδέχετο τὴν προσαγόρευσιν τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, ἐφαίνετο εὐφραινομένη μὲ τὴν σημασίαν τὴν μεγάλην ποὺ ἐλάμβαναν αἱ μεσταὶ παρηγορίας λέξεις τοῦ ψαλμοῦ της, ὑποσχέσεις λυτρώσεως ἐκ τῶν δεινῶν, βεβαιώσεις ἰσχύος ἀπροσμαχήτου, καὶ ἐλπίδες καὶ εὐχαὶ ἐκ παντοίων κινδύνων ἐλευθερώσεως τοῦ λαοῦ της.

Ἐπὶ πέντε αἰῶνας ἐξαφανισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, διωγμοῦ τὸν ὁποῖον κανεὶς λαὸς δὲν ὑπέστη, διωγμοῦ καθισταμένου ἀκόμη βαρυτέρου ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ πνευματικὴ ὑπεροχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέναντι τῶν κατακτητῶν εὑρισκόμεθα, ἐξηκολούθουν εἰς τὰς ἐκκλησίας, κάθε ἑσπέραν ποὺ ἡ δάφνες γεμίζουν λουλούδια, νὰ ψάλλουν τὰ Νικητήρια, ὄχι πλέον τὰ παλαιά, ἀλλὰ νὰ προεξοφλοῦν τὰ μελλοντα τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ. Καὶ αὐτὸ ἐγίνετο, χωρὶς ἡ κάροδος τῶν αἰώνων νὰ δη[illegible] μιουργήσῃ ἀπογοήτευσιν ἢ ἀνυπομονησίαν, μέχρις ὅτου, κατὰ τὴν Γραφήν, «ἐπληρώθησαν καιροὶ ἐθνῶν», μέχρις ὅτου τὰ λάβαρά μας ἀνεπετάσθησαν ἐλευθερωτικὰ ἐπάνω ἀπὸ τὰς βασιλικὰς ἐκκλησίας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὰς δεσποτικὰς ἐκκλησίας τῶν Ἰωαννίνων, σήμερον ὅτε πλέον ἐδικαιώθη ἡ Θεοτόκος ἀπέναντι τῆς πίστεως ποὺ ἐδείκνυε πρὸς αὐτὴν ὁ λαός της.

Ὁ λαός της ποὺ τὴν ἔβλεπε καὶ τὴν βλέπει κατὰ τὰς κρισίμους ἡμέρας, ποὺ περνῷ τὸ θεοφρούρητον ἔθνος, εἰκονιζομένην ἀκίνητον εἰς τὸν θρόνον τῆς χρυσῆς ἀψίδος ποὺ κοιλαίνεται ὑπὲρ τὰ ἱερὰ τῶν ἐκκλησιῶν, γνωρίζει ὅμως ὅτι εὑρίσκετο καὶ εὑρίσκεται πάνοπλος εἰς τοὺς οὐρανοὺς τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου, ἐν μέσῳ τῶν Οὐρανίων Δυνάμεων, ποὺ ἔπλεκαν καὶ σκορπίζουν στεφάνια διὰ τοὺς νέους μάρτυρας τῆς Πατρίδος.

Π. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ἡ κυρία Κυβέλη ἀπεφάσισε, λέγουν, νὰ δοκιμάσῃ καὶ αὐτὴ τὴν δόξαν τοῦ Κινηματογράφου. Διατί ὄχι; Δὲν εἴπομεν ὅτι καμμία δόξα δὲν θὰ ἰσχύῃ εἰς τὸ ἑξῆς, χωρὶς τὴν τελειωτικὴν καθιέρωσιν τῆς διαβολικῆς αὐτῆς μηχανῆς; Δὲν γνωρίζω ἐπακριβῶς μὲ ποῖον εἶδος ἔργον θ' ἀποφασίσῃ ἡ καλλιτέχνις νὰ πρωτοποζάρῃ ἐνώπιον τοῦ κινηματογραφικοῦ φακοῦ. Ἀλλ' ἐὰν προτιμήσῃ, ὅπως φαίνεται καὶ πιθανώτερον, κανένα ἀπὸ τὰ προσφιλῆ της ἔργα τοῦ Ἑλληνικοῦ δραματολογίου, ποία δόξα καὶ διὰ τὸν συγγραφέα! Ἡ μεγάλη δημοτικότης εἶνε πλέον ἰδική του καὶ πρὸ τοῦ ὀνειρευτοῦ αὐτοῦ ἀγαθοῦ ἢ θυσία ὀλίγης πτερωτῆς πρόζας ἢ ὀλίγων ἐμπνευσμένων στίχων θὰ εἶνε θυσία εὐπρόσδεκτος ἀπὸ τὸν καθένα. Ἄλλως τε κάθε θεατὴς κινηματογράφου βάζει συνήθως τὰ δικά του, λόγια εἰς τὸ στόμα τῶν ἀφώνων ἡρώων καὶ ἡ ἐπιτυχία, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, εἶνε πάντοτε [illegible] ὅπως συμβαίνει κάθε [illegible] γραφεὺς ἢ ὁ καλλιτέχνης [illegible] τῶν δικαιωμάτων του μεθ' ὅσα εἴπομεν [illegible] κον ἐξέλιξιν. Κατὰ [illegible] σιν ἦτο τὸ χυδαῖον [illegible] κυνηγητῶν. Πεζοὶ [illegible] ητα, ἔφιπποι τοὺς [illegible] ὺς ἐφίππους καὶ ὅλους [illegible] οὐρανοῦ καὶ γῆς. Βαθ[illegible] Οἱ ἥρωες τοῦ κινηματογράφου ἤρχισαν νὰ περιπατοῦν σιγώτερα, νὰ σκοντάφτουν ὀλιγώτερον καὶ ν' ἀναπνέουν φυσιολογικώτερα, ἀντὶ ν' ἀσθμαίνουν διαρκῶς. Ἡ ἐφεύρεσις, ἀντὶ νὰ χάσῃ, ἐκέρδισεν ἐπαισθητῶς καὶ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἐξευγενίσθη.

Σήμερον μεγάλοι καλλιτέχναι περνοῦν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν κινηματογραφικὸν φακὸν καὶ προσηλώνουν τὴν τέχνην τους ἐπάνω εἰς μίαν ταινίαν, ποὺ ὁπωδήποτε εἶνε μακροβιωτέρα ἀπ' αὐτούς.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν, ποὺ προσφέρει ἡ νέα ἐφεύρεσις, καὶ ἐκείνων ποὺ μέλλει νὰ προσφέρῃ ἀκόμη μὲ τὰς νέας της τελειοποιήσεις καὶ τὰς νέας της ἐφαρμογάς, ἡ προσφερομένη ὑπηρεσία πρὸς τὴν ἀχάριστον τέχνην τοῦ ἠθοποιοῦ εἶνε ἀνυπολόγιστος. Ἕως τώρα οἱ ἠθοποιοὶ ἦσαν οἱ μᾶλλον ἀδικημένοι καλλιτέχναι ἀπέναντι τῆς ὑστεροφημίας. Ἔπερναν μαζῆ τους τὴν τέχνην τους εἰς τὸν τάφον καὶ οἱ μεταγενέστεροι δὲν εὕρισκαν ἀπ' αὐτοὺς παρὰ ἕνα ὄνομα καὶ μίαν φήμην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἐννοήσουν καὶ μεγάλα πράγματα. Ἀπὸ ἕνα Τάλμαν π. χ. καὶ μίαν Ραχὴλ δὲν γνωρίζομεν τίποτε οἱ σύγχρονοι. Ἡ θεία Σάρρα ὅμως καὶ ἡ Νιοῦζε, μὲ τὰ ὡραῖα χέρια, εἶνε εἰς θέσιν ἀκόμη νὰ προσφέρουν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ἀπολαύσεις, διὰ τὰς ὁποίας ὁ κινηματογράφος δρέπει εὐγνωμοσύνας εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι θὰ ἡ χειρονομία μιᾶς Νιοῦζε δὲν εἶνε πρᾶγμα, ἐπὶ τέλους, ποῦ βλέπουν συχνὰ οἱ αἰῶνες καί, ἂν μία ἄψυχος μηχανὴ εἶνε εἰς θέσιν νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀθανασίαν τὴν χειρονομίαν αὐτήν, πρέπει ν' ἀποκαλυφθῶμεν ἐμπρὸς εἰς τὸ ἄψυχον αὐτὸ καὶ νὰ τὸ προσκυνήσωμεν, διότι ἐκεῖνο ποῦ θὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς ἀπογόνους μας θὰ εἶνε ἰσότιμον μ' ἕνα γλυπτὸν τοῦ Φειδίου καὶ μὲ μίαν στροφὴν τῆς Σαπφοῦς.

-ο-

Δὲν εἶνε μικρὸν πρᾶγμα τῷ ὄντι, ὅτι τὸ μέλλον μαζῆ μὲ τὰ ἄλλα μνημεῖα τῆς τέχνης, ποῦ τοῦ ἐκληροδότησε τὸ παρελθόν, θὰ ἔχῃ τὰ μνημεῖα τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς, μὲ τὸν φωνογράφον, τὰ μνημεῖα τῆς μιμικῆς ἐκφράσεως μὲ τὸν κινηματογράφον, ἢ καὶ τὰ δύο μαζῆ, μ' ἕνα σοφὸν συνδυασμὸν τῶν δύο ἐφευρέσεων. Θὰ ἔχωμεν δηλαδὴ μίαν διαιώνισιν τῆς ζωῆς εἰς ὅ,τι ἔχει ἐκλεκτότερον καὶ θειότερον, μίαν διαιώνισιν δηλαδὴ τῆς ζωντανῆς τέχνης. Ὡρισμένως πρόκειται περὶ ὀνείρου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶδον ποτὲ εἰς τὸν ὕπνον τους οἱ πατέρες μας.

Ἡ κυρία Κυβέλη ἐσκέφθη πολὺ καλὰ νὰ παραδώσῃ τὴν τέχνην της εἰς τὰ Ἀρχεῖα, ποῦ θὰ κρατήσουν ἐπιμελῶς ὅ,τι καλλίτερον ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ ἐποχή μας. Ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη, δὲν ἀμφιβάλλω, θὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμά της, καὶ μὲ τὴν σειράν των ὅλοι καὶ ὅλαι, ὅσοι μᾶς ἐχάρισαν ἀπὸ τὴν σκηνὴν ἀπολαύσεις, τὰς ὁποίας δὲν εἶνε δίκαιον νὰ κρατήσωμεν διὰ τὸν ἑαυτόν μας μόνον. Αἱ κυρίαι τοῦ Θεάτρου ἔχουν ἕνα λόγον περισσότερον νὰ τὸ κάμουν. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ βαλσαμώσουν τὴν χάριν καὶ τὴν ὡραιότητά των, πρὸς παρηγορίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ γήρατός των, θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἔχουν θύματα καὶ μεταξὺ τῶν μεταγενεστέρων, χάρις, ποῦ δὲν ἐδόθη εἰς καμμίαν γυναῖκα ἀκόμη, καὶ ἱκανοποίησις, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδέχθη καμμία φιλαρέσκεια ἀπὸ ὅσας ἐβασάνισαν τοὺς αἰῶνας. Αἱ ὡραῖαι τοῦ μέλλοντος δὲν θὰ ἔχουν λόγους βέβαια νὰ εἶνε ἐνθουσιασμέναι ἀπὸ τὸν ἐκ τῶν τάφων πόλεμον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἀκόμη εἶνε ἕνας λόγος νὰ ἐνθουσιάσῃ τὰς ὡραίας τοῦ παρόντος.

Ὡρισμένως ἡ κυρία Κυβέλη εἶχε μίαν σοφήν, ἀλλὰ καὶ μίαν διαβολικὴν ἔμπνευσιν.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΠΕΝΝΙΕΣ ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος 1913

Ἡ ἡμέρα τῆς κηδείας τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων παρῆλθεν ἐδῶ ἐν πλήρει πένθους [illegible] σήμων τε καὶ [illegible]ωτῶν.

— Εἰς τὸν ναὸν τῶν Ἀνακτ[illegible] Ἰακώβου, κατ' ἐντολὴν τοῦ [illegible] φαίσημος ἐπικήδειος τε[illegible] οἱ Βασιλεῖς, ἡ Βασίλισσ[illegible] [illegible] καὶ οἱ πρωτηκήσι[illegible] [illegible] κεδείας, οἱ ὑπουργ[illegible] [illegible] ἐν πενθίμῳ Ἀδλ[illegible] πρεσβείας, ὁ κ. [illegible] τῆς κ. Παγώνης, ὁ Σάρ[illegible] κ. Ζαρίφης (ὡς πρόεδρο[illegible]

— Πρὸ τοῦ Ἀδλικοῦ [illegible] τελεσθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικ[illegible] γος τελετή, εἰς ἣν παρέστησαν [illegible] σημοι, πλεῖστοι Ἕλληνες καὶ τι[illegible] καὶ ὁ κ. Μπάουτσερ.

— Εἰς ταύτην ἐψάλησαν κατάλληλοι εὐχ[illegible] καὶ ὅμνος νεκρώσιμος, ἐνῷ χορὸς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Λαμπελέτ ἔψαλλε μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰδικὸν πένθιμον ἐμβατήριον «Μακαρία ἡ ὁδὸς ἣ πορεύει σήμερον», τονισθὲν ἀπὸ τὸν ἀνεξάντλητον εἰς ἔμπνευσιν κ. Λαμπελέτ.

— Καὶ, ὅπως ὅλαι αἱ καλαὶ συνθέσεις, εἶνε καὶ αὐτὴ τῆς στιγμῆς· ἐξ ἀπροόπτου ὁ κ. Παγώνης τοῦ ἀνέθεσε νὰ τὸ τονίσῃ μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς τελετῆς.

— Ἐψάλη δὲ κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν πρώτην ἐπιμνημόσυνον τελετὴν κατὰ τὸ ἀμέσως μετὰ τὴν δολοφονίαν Σάββατον.

— Ὁ μαέστρος, ἕνα εἶδος δημοσιογράφου μὲ νότες, ἀγνοεῖ τὸ ἀπρόοπτον εἰς τὴν πλουσίαν καὶ γόνιμον ἐμπνευσίντου καὶ παρκμερίσας ἄλλας ἐξ ἀντιθέτου ἀνομοίας συνθέσεις ἔγραψε κατανυκτικώτατον καὶ ἐπιβλητικὸν ἐμβατήριον μὲ χρῶμα τελείως Ἑλληνικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ρυθμοῦ.

— Καὶ μία σύμπτωσις μοιραία: Ὁ Λαμπελέτ εἶχε τονίσει τὸν ὅμνον τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν αἰκοσιπενταετηρίδα Του ἐπάνω εἰς στίχους τοῦ Γιάννη τοῦ Καμπούρογλου.

— Οἱ παλαιότεροι τῶν Ἀθηναίων θὰ ἐνθυμοῦνται βεβαίως καὶ τοὺς προφητικοὺς στίχους τοῦ Καμπούρογλου καὶ τὸ μουσικὸν μέλος, τὸ ὁποῖον εἶχε γείνῃ λαϊκόν, ὅπως τόσα ἄλλα μουσικὰ συνθέματα τοῦ Λαμπελέτ εἰς Ἀθήνας.

— Ὁ μουσουργὸς ἡτοιμάζετο νὰ γράψῃ τὸν ὅμνον διὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως, ἀλλ' ἦτο πεπρωμένον νὰ τονίσῃ δ' Αὐτὸν τὸ «Μακαρία ἡ ὁδός...»

—Εἰς τὸν Ἀγγλικὸν Τύπον ἐπικρατεῖ φαινομενικὴ τις ἀδιαφορία, κακῶς ἐννοουμένη ἀμαρληψία σχετικῶς μὲ κάτι ζητήματα δευτερευούσης ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως σημασίας.

— Ἐνῷ λοιπὸν εἶνε βέβαιον ὅτι τὸ ζήτημα τῶν νήσων θὰ ἀπασχολήσῃ ἐν μεγάλῳ ἐνδιαφέροντι τοὺς τε πολιτικοὺς καὶ τὸν Τύπον, ἀφ' ἑτέρου τὸ ζήτημα τῶν νοτίων συνόρων τῆς Ἀλβανίας εὑρίσκει ὅλους ἐδῶ ἀδιαφόρους πως.

— Ἡ φαινομενικὴ αὐτὴ ἀδιαφορία ἔχει τὴν πηγήν της εἰς τὴν λεπτότητα τοῦ Foreign Office, θέλοντος νὰ μὴ φανῇ οὔτε κατ' ἐλάχιστον ἐνδιαφερόμενον ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους.

— Ὁ Σὰρ Ἔδουαρδ Γκρέϋ, πρόεδρος τοῦ Πρεσβευτικοῦ Συνεδρίου, ἔννοεῖ νὰ δείξῃ ὅλην τὴν Ἀλβανικὴν κρυάδαν ἐκ φόβου παρεξηγήσεως.

— Ἐντεῦθεν ἡ ἐπιφύλαξις τῶν «Τάιμς» εἰς τὸ νὰ ἐκφράσουν γνώμην σαφῆ περὶ τῶν νοτίων συνόρων, περιοριζόμενοι ἁπλῶς νὰ γράφουν τί λέγουν «Δυνάμεις τινές».

— Τὰ φιλελεύθερα φύλλα ἀφ' ἑτέρου, ὧν ἡ γνώμη ἄλλως—πλὴν τῆς «Ἐφημ. τοῦ Οὐεστμίνστερ—ἐλάχιστα βαρύνει, εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἀντύπωσιν Ἀλβανοφίλων ἐμπνεύσεων, μηδενὸς φροντίσαντος ν' ἀντείπῃ.

— Εὐτυχῶς ὁ φίλος μας Κεμάλ βέης ὡμολόγησεν εἰς Ρώμην εὑρισκόμενος ὅτι τὰ Ἰωάννινα εἶνε Ἑλληνικὰ καὶ τοῦτο θὰ συγκρατήσῃ μερικοὺς Ἄγγλους ριζοσπάστας ἀπὸ τὸ νὰ δεικνύωνται Ἀλβανικώτεροι τῶν Ἀλβανῶν.

— Ἐκ Ρώμης ὁ πολύτιμος φίλος μας κ. Μίλλερ ἔστειλε σήμερον τηλεγραφικῶς πρὸς τὸ «Μόρνινγκ Πόστ» περίληψιν τοῦ ἄρθρου τῆς «Γρηγορούνας», βεβαιώσας ὅτι τὸ Βαλκανικὸν ζήτημα θὰ λυθῇ κατὰ τὸ δόγμα τῶν ἐθνικοτήτων.

Κς.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

ΠΩΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΧΑΣΕΣ

Τὴν Ἀθηναϊκὴν γιαδκα [illegible] κατεπτόησεν ὁ Ρωμαϊκὸς λετὸς καὶ ἦν ἐξηυτέλισεν ὅταν ἔγεινε δικέφαλος (ὡς ἀρήσωμεν τὸν Τουρκικὸν πελαργὸν ποῦ δὲν τὴν ἄφινε νὰ εὕρῃ ἀπὸ τὴν τρόπαν της). Ἡ πόλις τῆς Ἀθηνᾶς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Βυζαντινῆς ἀκμῆς εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ. Ἀλλοῦ ἔσφυζε τότε τὸ κέντρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ συγχρόνως καὶ παγκόσμιον.

Ὁ Στρατηγὸς τοῦ θέματος τῆς Ἑλλάδος συνήθως ἀπέστελλε κάποιον ἄνθρωπόν του ὡς τοπικὸν διοικητὴν τῶν Ἀθηνῶν· διότι ἀπὸ αὐτὸν ἐξηρτῶντο οἱ διάφοροι μικροὶ δυνάσται (τουρμάρχαι, κοῖται, ἀναγραφεῖς, λογαριασταί, πράκτορες κλπ.)

*Ὁ τοπικὸς λοιπὸν αὐτὸς διοικητὴς ὁ, συνήθως καλὸς χριστιανός, ἦτον ὁ συνδετικὸς κρίκος τῶν Ἀθην

ν, ἐν Ἀθήναις προορισμὸ νὰ προσαγγίσουν τὸ ὡραῖον φθόον πρὸς τὸ ἀσχημον διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ θελγήτρου, τὸ ὁποῖον προσέθετον εἰς τὰ πρόσωπα οἱ μεγάλοι γύροι τῶν παλαιῶν καπέλλων.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι δὲν γνωρίζομεν τί ζητοῦμεν. Ἐν ὅσῳ τὰ τεράστια καπέλλα μᾶς ἠμπόδιζαν εἰς τὸ θέατρα καὶ εἰς τὰς συναθροίσεις νὰ βλέπωμεν, ἐγκρινιάζαμεν μὲ τὰ μεγάλα καπέλλα.

Τώρα, ποῦ τὰ μεγάλα καπέλλα ἀντικαθίστανται ἀπὸ αὐτὰ τὰ κουτσουρευμένα καλαθάκια, καταντῶμεν ἀπαρηγόρητοι. Κρῖμα ὅτι ἡ γυναικεία λεπτὴ διορατικότης δὲν κατώρθωσε νὰ εὕρῃ τὸ ὅριον, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐμπόδιον δὲν θὰ ἦτο τὸ καπέλλο, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ παρουσίαζε τὰς γυναῖκας ὡς ἄνδρας χωρὶς μουστάκια, ἤτοι σπανούς.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΣΤΙΑΝ,,

Ο κ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Τὸ πόρισμα τοῦ κ. Καββαδία ἀναιρεῖ τὴν βάσιν, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος θέτει.

Τίποτε περισσότερον, τίποτε ὀλιγώτερον δὲν ζητεῖ ὁ σοφὸς καθηγητής, εἰμὴ νὰ ἀλλάξῃ ὁ Βασιλεύς μας τὸ βαπτιστικόν Του ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἀληθῶς δὲν εἶνε ὄνομα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, εἶνε ὄνομα Ρωμαϊκόν.

Κατὰ τὸν κρατοῦντα ἔτι τὴν καθηγητικήν του θέσιν κ. Καββαδίαν, ὁ Βασιλεύς μας ὀφείλει νὰ μετονομασθῇ Κόδρος, Θησεύς, Αἰγεύς, Περικλῆς, Θεμιστοκλῆς, Ἐπαμεινώνδας, Ἀριστείδης κ.τ.λ. τότε δ' ἔσται πράγματι πρῶτος τὴν σειράν.

Ἂν ὅμως ὁ κ. Καββαδίας θέλῃ Κωνσταντῖνον τὸν Βασιλέα μας, εἶνε φανερὸν ὅτι τὸν θέλει καὶ Δωδέκατον.

Μήτοι δὲν ἐσπούδασε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ κ. Καββαδίας ἐν τῷ Γυμνασίῳ τὸ μάθημα τῆς λογικῆς;

Γεώργ. Ξ. Καραπαναγιώτης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΝΙΚΗΤΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Πολλοὶ θὰ ἀπορῶσι βεβαίως, διατί ὁ ἡρωικὸς πρεσβύτης Βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου πότε λέγεται Νικόλαος ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων καὶ πότε Νικήτας. Τὸ πρᾶγμα εἶνε εὐεξήγητον. Τὸ πραγματικόν του ὄνομα εἶνε Νικόλαος, τὸ δὲ Νικήτας προῆλθεν ἐκ τοῦ Σλαυϊκοῦ ὑποκορισμοῦ τοῦ ὀνόματος Νικόλαος.

Δ.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ

Φίλτατε κ. Διευθυντὰ τῆς «Ἑστίας»

Τὸ ζήτημα τῆς πρὸς τὸν Ἰταλὸν [illegible] τὴν ἐπ[illegible] μου ἔχει ὡς ἑξ[illegible]

[illegible] τοῦ Πανεπιστ[illegible]

[illegible] Μπεράκειον ἀριστοεργάτης «La Baronne mendiante», δύο καλλιτεχνικοὶ κολοσσοὶ τὸ σημερινόν μας πρόγραμμα. Τὴν Δευτέραν «Ἡ κηδεία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'.» ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν Ἀθήναις.

ΚΥΒΕΛΗΣ.— Νέον πρόγραμμα, μὲ τὰς νέας ἐπικαίρους ταινίας «Ἡ ὁρκωμοσία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου» καὶ ἡ «Μεταφορὰ τῆς νεκροῦ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Ἀθήνας», μὲ τὸ ὑπάρχον εἰς πλουσίαν καὶ ἐκτέλεσιν καλλιτεχνικὸν ἀριστοεργα «Ὁ πατέρας» δρᾶμα εἰς 4 μέρη, ἐκτελούμενον ἀπὸ τὸν μέγιστον δραματικὸν καλλιτέχνην τῆς Ἰταλίας Ἔρμέττε Ζακόνι κλπ.

ΠΑΛΛΑΣ (Κινεμακολόρ).—Σήμερον νέον ἀριστοτεχνικὸν ἔργον τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ συγγραφέως Σούδερμαν «Ὁ ἐξιλασμός!» εἰς τρεῖς πράξεις καὶ 85 εἰκόνας, θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Θεάτρου τῆς Βιέννης, βραβευθὲν ἔργον ἐν Παρισίοις. Ἐπίσης σήμερον ἐκ τοῦ φυσικοῦ μία θαυμασία ἀναπαράστασις μαινομένης θαλάσσης καὶ δύο Παρισινοὶ κωμῳδίαι ἀμεταπτώτου εὐθυμίας, σπαρταριστὰ ἔργα τοῦ Παρισινοῦ Παλαὶ-Ροαγιὰλ.

OLAUDE FERVAL

ΔΙΠΛΗ ΑΓΑΠΗ

Ἡ κυρία δὲ Μοντεσπὰν ἔπαυσε πλέον νὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ συζύγου της.

Ἐπὶ πλέον κατεχωρίσθησαν ἐπισήμως αἱ πράξεις νομιμοποιήσεως, δι' ὧν τὰ νόθα Λουδοβίκος-Αὔγουστος, Λουδοβίκος-Καῖσαρ, Λουΐζα-Φραγκίσκα ἀνεγνωρίζοντο καὶ ἐνομιμοποιοῦντο ὑπὸ τὰ ὀνόματα δοὺξ τοῦ Μαὶν, κόμης τοῦ Βαζὲν καὶ κόμησσα τῆς Νάντης.

Ἡ ὄψις τῆς Αὐλῆς ὅλης μετεβλήθη ἐν ταυτῷ· ὅλος ὁ κόσμος ἔμαθεν ὅτι ἡ Φραγκίσκα-Ἀθηναΐς δὲ Ροσχουὰρ δὲ Μορτμὰρ ἦτον ἐρωμένη τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' καὶ οὐδεὶς εἶχε τὸ δικαίωμα ν' ἀντείπῃ.

Ἦτο περιττὸν πλέον νὰ σώζῃ τὰ φαινόμενα καὶ νὰ καλύπτῃ τὰς εὐθύνας ἕνα φάντασμα, μία ὀθόνη, ἕνα σκιάχτρο.

Ὁ ρόλος τῆς Λουΐζας εἶχε τελειώσει.

Αὐτὴ ἡ ἰδία ἐτόνιζε τὸν ὕμνον τῆς ἀπολυτρώσεως της: «Παραιτοῦμαι τῶν ἐγκοσμίων, ἔγραφε τὴν 19 Μαρτίου 1674, χωρὶς θλῖψιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ χωρὶς κόπον. Ἐπὶ μακρὸν ἡ ἀδυναμία μου μὲ συνεκράτησε, παρὰ τὰς ἀπείρους πικρίας. Σήμερον ἐπὶ τέλους ἐλευθερώνομαι. Σπεύδω νὰ ἀποδώσω εἰς τὸν Θεὸν τὰς χάριτας, ποῦ τοῦ ὀφείλω δι' ὅσ[illegible] ἐπετέλεσεν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ν' ἀφοσι[illegible] εἰς [illegible]τόν.»

[illegible] ἐξαντης.

[illegible] βλέμμα, μὲ τὸ ὁποῖον τὴν ἔβε νὰ τὸν ἀποχαιρετᾷ, ἡ Λουΐζα ἀπέκτησε τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ μέλλον δὲν τῆς ἐπεφύλασσε περισσοτέραν ἀπὸ τὸ παρελθὸν θλῖψιν.

Ἀφόβως ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα ἐρωμένη ἠδύνατο νὰ παρακαθίσῃ, τελευταίαν φορὰν, εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ ἔραστοῦ.

Ἴσως θὰ ἠδύνατο ἐν τούτοις ἀκόμη νὰ τὴν συγκρατήσῃ μὲ μίαν λέξιν. Ἀλλὰ τὴν λέξιν αὐτὴν δὲν τὴν ἐπρόφερεν.

Ἡ ἀγάπη της εἶχε σβεσθῆ πλέον ἐντελῶς δι' αὐτόν. Καὶ τὸ γεῦμα αὐτὸ ὑπῆρξεν ὄντως γεῦμα σκιῶν.

Χωρὶς δισταγμοὺς ἢ ἀδυναμίαν, ἡ Λουΐζα ἔκαμε καὶ τὰς ἐπισκέψεις, τὰς ὁποίας τῆς ἐπέβαλλεν ἡ ἐθιμοτυπία.

Καὶ τὰς ἔκαμε μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν, ἡ ὁποία διέκρινε πᾶσάν της πρᾶξιν.

Γενικῶς τὴν ἐθαύμασαν. Μερικοὶ ἐν τούτοις, ἀδυνατοῦντες νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὸ πνεῦμα ἐκλεκτῆς ὑπάρξεως, ὁποία ἡ Λουΐζα τὴν κατέκριναν ὅτι ἔκαμνεν οὕτω δημοσίᾳ τὴν ἐξομολόγησιν τῶν σφαλμάτων της.

Ἀλλ' ἐκείνη ἀπήντα:

«Ἀφοῦ ὅλοι ἐγνώριζαν τὰ σφάλματά μου, ἔπρεπε καὶ ἡ μετάνοια νὰ ὑπάρξῃ γενικῶς γνωστή.»

Ἓν τελευταῖον διάβημα τῆς ἀπέμενε πρὸς ἐκπλήρωσιν, ἀλλ' αὐτὸ βεβαίως ἐστοίχιζε περισσότερον πολλῶν ἄλλων εἰς τὴν εὐαίσθητον καὶ ὑπερήφανον αὐτὴν καρδίαν: νὰ ἀποχαιρετίσῃ τὴν Βασίλισσαν.

Ἀπὸ πολλοῦ, ἀφ' ἧς ἡ Μοντεσπὰν τὴν ἔκαμε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς προσβολῆς ἄπειροι ἦσαν οἱ βαθμοὶ τῆς ἐκδηλώσεως, ἡ Μαρία-Θερεσία εἶχεν αἰσθανθῆ ἄπειρον συμπάθειαν πρὸς τὴν Λαβαλλιέρ.

Ἐνθυμεῖτο τὴν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ταπεινὴ καὶ σχεδὸν ἐντρεπομένη διότι ἠγαπᾶτο, ἡ μικρὴ βιολέττα ἐκρύπτετο, ἠρνεῖτο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἴθουσάν της ὅπου ὁ Βασιλεὺς ἐπέμενε νὰ τὴν εἰσαγάγῃ.

Ἴσως ἀκόμη—αἱ βασίλισσαι ἔχουν αὐτὴν τὴν γενναιοφροσύνην — μετενόει διὰ τὴν ἄδικον πρὸς αὐτὴν ἐν τῷ παρελθόντι συμπεριφορὰν της, ὡρισμένως δὲ διὰ τὸ βράδυ ἐκεῖνο, κατὰ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀπαγορεύσει νὰ σερβίρουν τὴν δούκισσαν.

Μήπως ἄλλως τε καὶ ἀπὸ τὸ βράδυ ἐκεῖνο ἡ Λουΐζα δὲν ἦτο ἀξία οἴκτου μᾶλλον ἢ αὐστηρότητος; Μήπως τὰ νόχια τῆς ζηλείας δὲν ἦσαν ἐκεῖνα ποῦ μετέβαλλαν τὴν δειλὴν αὐτὴν εἰς τολμηρὰν καὶ τὴν ἐπίεζαν νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὸ στρατόπεδον τῆς Ἄβεν;

Πόσον ἔκτοτε αἱ ψυχαὶ των εἶχαν προσεγγίσει! Πόσα ἐλάκρυα εἶχαν ἔκτοτε χύσει εἰς τὸν τάφον τοῦ κοινοῦ των ἔρωτος!

Καὶ ἡ Λουΐζα ἔφευγε πλέον! Πρώτη αὐτὴ θὰ ἔπαυε νὰ ὑποφέρῃ.

Ὅταν ἡ Βασίλισσα εἶδε πρὸ τῶν ποδῶν της τὴν παλαιάν της ἀντίπαλον, τὴν ἀνήγειρε μὲ κίνημα γεμᾶτον καλωσύνην, τὴν ἐνηγκαλίσθη καὶ τὴν διεβεβαίωσε περὶ τῆς συγγνώμης της.

Πράγματι, τὴν ἐζήλευε.

Καὶ ἡ ἰδική της καρδιὰ θὰ ἤθελε νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ καταμερισμοῦ αὐτοῦ τῆς Βασιλικῆς ἀγάπης.

Μήπως καὶ δι' αὐτὴν δὲν θὰ ἦτο προτιμοτέρα ἡ μόνωσις τοῦ μοναστηρίου ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴν τῆς Μοντεσπὰν εἰς τὸ ἴδιον ὄχημά της;

Ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν ἀπελευθερώνει τὰς Βασιλίσσας, εἰμὴ ὅταν κατέρχωνται εἰς τὸν τάφον!

(Ἀκολουθεῖ)

Μία πολὺν μεγάλην συλλογὴν ἐλάβομεν ἀπὸ κασμίρια δι' ἄνδρας καὶ Κυρίας.

Χρυσικόπουλος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ [illegible]

ΥΠΟΒΛΗΘΗΣΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ἐργοστάσια: ἐν Μύλοις, Ἐλευσῖνι, Καλάμαις, Πάτραις, Πύργῳ, Πάρῳ, Κύμῃ, Μηχανικὸν Βαρελοποιεῖον	6.924.081.82
Ἐγκαταστάσεις Γραφείων καὶ χημείων Διευθύνσεως καὶ Ἐργοστασίων	45.000.—
Κινητὸν Ὑλικόν: βαρέλια ἐν ἀποθήκῃ καὶ παρὰ πελάταις (βαρέλια 47.270)	1.539.893..06
Πρῶται Ὕλαι: σταφίς, δοῦγαι, ἄνθρακες, καὶ διάφορα ὑλικὰ ἐν ἀποθήκῃ	1.256.619.65
Προϊόντα: ἐν ἀποθήκῃ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν	3.890.867.48
Εἴδη Φωτισμοῦ: κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν Ἀθήναις. Πρατήρια ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ χρεῶσται οἰνοπνεύματος	622.378.86
Χρεῶσται διάφοροι	667.816.62
Συναλλάγματα εἰσπρακτέα παρὰ Τραπέζαις καὶ ἐν τῷ Ταμείῳ	673.921.46
Προσωρινοὶ Λογαριασμοὶ	43415.04
Χρεώγραφα ἐν τῷ Ταμείῳ	202.697.85
Φόροι ἀμιβίκων ἐπιστρεπτέοι	189.944.25
Διαφοραὶ Χρεωλυτικοῦ Δανείου	317.732.—
Ταμεῖον καὶ διαθέσιμα παρὰ Τραπέζαις	1.798.868.02
	18.173.186.11

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Μετοχικὸν		10.000.000.—
» Ἀποθεματικὸν Τακτικὸν		518.598.—
Ἔκτακτον ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον		391.849.—
Πρόβλεψις διὰ μείωσιν ἀξίας καὶ φθορᾶς μηχανημάτων		1.268.200.—
Κράτησις πρὸς ἀπόσβεσιν ἀρχικῶν ἐγκαταστάσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Καταστατικοῦ		279.012.70
Ἐνοικιασταὶ βαρελίων· ἀξία βαρελίων ὑπ' ἐνοίκιον		250.000.—
Πιστωταὶ		18.096.25
Προνομιοῦχος Ἑταιρία		762.356.79
Καταθέσεις λόγῳ ἐγγυήσεως		69.180.—
Δάνειον Χρεωλυτικὸν	4.000.000.—	
Δάνειον μεῖον κληρωθεισῶν ἀμολογιῶν	670.000.—	3.330.000.—
Φόροι ἐπὶ τῶν κερδῶν πληρωτέοι εἰς τὸ Δημόσιον		86.296.85
Ὑπηρεσία Χρεωλυτικοῦ Δανείου		267.775.—
Μερίσματα παρελθουσῶν χρήσεων μήπω πληρωθέντα		197.911.—
Μέρισμα 1912 ἔτους	1.100.000.—	
» μεῖον προμερίσματος πληρωθέντος ἤδη τοῖς μετόχοις	400.000.—	700.000.—
Ὑπόλοιπον εἰς νέον		39.430.52
		18.173186.11

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ

Ἀπόσβεσις ἐκ τῶν ἐγκαταστ. Γραφείων καὶ Χημείων	3.616.15	
» ἐκ τῶν διαφορῶν Χρεωλυτικοῦ Δανείου	17.172.—	20.788.15
Μείωσις ἀξίας μηχανημάτων καὶ κράτησις πρὸς ἀπόσβεσιν ἀρχικῶν ἐγκαταστάσεων		200.000.—
Πρόβλεψις δι' ἐνδεχομένας ζημίας		30.000'—
Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον Τακτικὸν		62.581.—
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	32.351.—	
Μεῖον φόρου Δημοσίου	1.642.55	31.208.45
Φόρος Δημοσίου 5 ο)ο ἐπὶ τῶν διανεμητέων κερδῶν	59.076.25	
Φόρος Δημοσίου 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀποθεματικοῦ	3.129.05	
Φόρ. Δημοσ. 5 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	1.642.55	
Φόρος Χαρτοσήμου 2 ο)ο ἐπὶ τῶν διανεμητέων κερδῶν	22.449.—	86.296.85
Τὰ διανεμόμενα ὡς κατωτέρω		1.100.000.—
Ὑπόλοιπον εἰς νέον		39.430.52
		1.570.304.97

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ὑπόλοιπον παρελθόντος ἔτους	62.496.94
Ἐτήσια κέρδη	1.507.808.03
	1.570.304.97

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ ΔΡΑΧ. 1 [illegible] 00,000)

Τόκος 6 ο)ο ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου τῆς Ἑταιρ[illegible]

Πρόσθετον μέρισμα πρὸς Δρχ. 5 κατὰ [illegible]

Μεῖον μερίσματος πληρωθέντος ἤδη τ[illegible]

[illegible]α ἐκ δραχμῶν 7.—κατὰ μετοχὴν πληρω[illegible]

[illegible]ΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Γ. Θ. ΒΛΑΓΚΑΛΗΣ

[illegible]Μ. Ὁ παρὼν ἰσολογισμὸς δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λ[illegible]

[illegible]ΤΙΣΤΕΡΝΟΥ

[illegible]ΒΑΙΝΑΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΗΣΟΥ

Τῇ διὰ σήμερον, 27 Μαρτίου 1913, προσκληθείσης τακτικῆς ἐνιαυσίας Γεν. Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἑταιρείας μὴ εὑρεθείσης ἐν ἀπαρτίᾳ, τοῦ ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων κ.κ. μετόχων ἐκπροσωπουμένου ἀριθμοῦ μετοχῶν ὑπολειπομένου τοῦ πρὸς ἀπαρτίαν ἀπαιτουμένου, κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ καταστατικοῦ, ἀνεβλήθη ἡ συνεδρίασις αὐτῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰδίου ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ, διὰ τὴν 8ην τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἀπριλίου, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἑταιρείας ἐν Ἀθήναις (Ὁδὸς Καρόλου Γ').

Διὰ τὴν ὡς ἄνω ὁριζομένην συνεδρίασιν, καθ' ἣν ἡ Συνέλευσις, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ, λογίζεται πλήρης καὶ νομίμως κατηρτισμένη, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροσωπευομένων ἐν αὐτῇ μετοχῶν, ἐπὶ πλέον τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων καταθέσεων μετοχῶν καὶ πληρεξουσίων, γίνονται δεκταὶ καὶ νέαι τοιαῦται καταθέσεις μέχρι τῆς 6ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. συμπεριλαμβανομένης:

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας (ὁδὸς Καρόλου Γ'.)

Ἐν Λονδίνῳ παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν (22 Fenchurch Street E. C.)

Ἐν Παρισίοις παρὰ ταῖς Τραπέζαις «Comptoir National d' Escompte de Paris» καὶ «Société Marseillaise de Crédit Industriel et Commercial et de Dépôts».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Μαρτίου 1913

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

Φ. Τερπένης

Deutsche pension Hypokratous 59.

Φέτος σὶ[illegible] ψάθες καὶ εὐθηνότατες Χρυσικόπουλος

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

Ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντὴς

ΓΕΩΡΓ. Ν. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 11

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. πελάται τοῦ ἀνωτέρω οἴκου, ὡς καὶ πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ τιμήσωσι τοῦτον διὰ παραγγελιῶν των, ὅτι παρελήφθη ὁλόκληρος ἡ συλλογὴ τῶν ὑφασμάτων διὰ τὴν ἐαρινὴν ἐποχήν, πλουσιωτάτη ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Καταστήματος)

Ἐνοικιάζεται τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κωνστ. Χ. Δάκα, κειμένης εἰς τὴν εὐάερον καὶ ρωμαντικὴν θέσιν τῆς Ἀλυσσίδας τῶν Πατησίων, ὡς καὶ εἰς σταῦλος μὲ δύο ἀποθήκας ἰδιαιτέρως. Ὅλα τὰ δωμάτια εἶνε εὐάερα καὶ φωτίζονται δι' ἀεριόφωτος. Πληροφορίαι παρὰ τῷ παραπλεύρως ἐστιατορίῳ τοῦ κ. Μιχαὴλ Μωκέα, πάντοτε Μ. Μ.

Π. ΦΑΛΗΡΟΝ.— Ἐνοικιάζεται παραλιακὴ ἐξέδρα ἐμπροσθεν οἰκίας κ. Πλατύ. Πωλεῖται ἀτμομηχανὴ μὲ καζανάκι ἐν ἀρίστῃ καταστάσει (4 ἵππων).

Πληροφορίαι ἐντὸς οἰκίας καθ' ἑκάστην μ.μ. παρὰ τοῦ κ. Πλατύ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ, λόγῳ ἀποδημίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου κατοικία ἐξ ἓξ δωματίων φιλοκάλως ἐπιπλωμένη, μετὰ λουτροῦ, ἀεριόφωτος, ἀποθηκῶν καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν, ἀντὶ μετρίου ἐνοικίου. Θέσις κεντρικὴ ἐγγὺς τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ τῆς πλατείας Ὁμονοίας. Διὰ περισσοτέρας λεπτομερείας γράψατε εἰς διεύθυνσιν Σ. Σ. 275 Poste restante.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπίπλων, τὸ ἄνω πάτωμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φερρῶν 14. Πέντε δωμάτια, λουτρὸν, ἀεριόφως. ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ τὰ ἐν αὐτῷ ἔπιπλα. Ὧραι ἐπισκέψεως 10 π. μ.—1 μ. μ.

Ἐνοικιάζεται παρὰ καλῇ οἰκογενείᾳ [illegible]ματίων μετ' ἐπίπλων, εὐάερον μὲ [illegible] εἰς συμφέρουσαν τιμήν. [illegible]ΟΑ, δευτέρα πάροδος ὁ-

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πωλεῖται ἡ παρὰ τῇ ὁδῷ Σατωβριάνδου ἀρ. 30 καινοῦργια οἰκία εἰς συμφερωτάτην τιμήν. Πληροφορίαι ὁδὸς Ἀδέρφῳ 17Α, οἰκία Κ. Μαρούδη, ταγματάρχου.

PENSION ALLEMANDE

ΕΝ ΑΜΑΡΟΥΣΙΩ

Δωμάτια εὐάερα, ἠλεκτροφωτεινὰ. Ἐκλεκτὴ μαγειρική. Διάφορα ἰαματικὰ λουτρά. Πληροφορίαι Σταθμὸς Ἀμαρουσίου.

Η ΜΟΔΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Θ. ΣΚΟΥΛΕΤΗ

Πλατεῖα Μητροπόλεως

On demande institutrice Allemande. Rue Kanari 26—de 10 à midi.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΐΑ

"ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ,,

Γ. ΠΟΡΤΟΛΟΥ ΚΑΙ Γ. ΜΑΡΚΕΤΟΥ

Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 τρέχοντος καὶ ὥραν 8 π. μ. δι' Ἴτέαν, Γαλαξείδιον, Βυτρινίτσαν, Πάτρας, Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν καὶ Βόνιτσαν. Ἐπιστροφὴ εἰς Πειραιᾶ Τρίτην μ. μ.

Πρακτορεῖα: Ἐν Ἀθήναις Σιδηροδρ. Σταθμὸς Πειραιῶς. Πλατεῖα Ὁμονοίας ἀριθ. τηλεφ. 715.

Ἐν Πειραιεῖ. Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλεφ. 59.

Νοσοκόμος πεπειραμένος, μὲ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ θέσιν ἐνταῦθα ἢ εἰς Πειραιᾶ. Διεύθυνσις: Κ. Σ. Π. Poste restante.—Ἀθήνας.

On demande une gouvernante pour trois enfants sachant bien le français, un peu le piano et l' allemand si possible. S' adresser Mr Mantzounis, Rue Metropole et Nikis.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΠΟ 1ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1913

ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Πρὸ μεσημβρίας

Ἐξ Ἀθηνῶν	Ἐκ Κηφισιᾶς Δεροφάλι	Παλαιὸς Σταθμὸς
6.—	6.55'	7.10'
7.—	7.55'	8.10' κατ' εὐθεῖαν
8.—	8.55'	9.10'
10.—	10.55'	11.10' κατ' εὐθεῖαν
12.10' κατ' εὐθεῖαν		

Μετὰ μεσημβρίαν

2.—	1.—	1.15' κατ' εὐθεῖαν
3.—	3.—	3.10' κατ' εὐθεῖαν
4.10' κατ' εὐθεῖαν	3.55'	4.15' κατ' εὐθεῖαν
6.—	4.55'	5.10'
8.—	6.55'	7.10'
10.—	9.55'	9.10'
	10.55'	11.10'

Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς προσετέθησαν:

11.— π.μ.	1.55' μ.μ.	2.10' μ.μ.
2.30' μ.μ. ταχεῖα	5.55' μ.μ.	6.10' μ.μ. κατ' εὐθεῖαν
5.— μ.μ.		

ΣΗΜ. 1. Δαπαναὶ τιμαὶ ἀφ' ἑλκος τῆς γραμμῆς Κηφισιᾶς κατὰ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 ὥρας π.μ. μέχρι τῆς 9ης ὥρας μ. μ. ἐξ Ἀθηνῶν καὶ 9.10' μ. μ. ἐκ Κηφισιᾶς. Τὰ εἰσιτήρια τοῦτα, ἐκδιδόμενα κατὰ τὰς δρομολογίας ἐξ ἑνὸς ὥρας, ἰσχύουσι διὰ τὴν ἐπιστροφὴν δι' ἅλας τὰς ἑντὸς τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως ἀμαξοστοιχίας.

ΣΗΜ. 2.—Μὲ τὰς ταχείας ἀμαξοστοιχίας δὲν ἐκδίδονται εἰσιτήρια Γ' θέσεως ἐξ καὶ ἑορταστικαὶ ἐμπορευμάτων.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

Ἐξ Ἀθηνῶν 6.30' π.μ. κα[illegible]

Ἐκ Λαυρίου 8.15 π.μ. κα[illegible]